

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 30. novembra 2011 *

V zadevi T-107/08,

Transnational Company „Kazchrome“ AO s sedežem v Aktioubéju (Kazahstan),

ENRC Marketing AG s sedežem v Klotenu (Švica),

ki sta ju sprva zastopala L. Ruessmann in A. Willems, nato A. Willems in S. De Knop, odvetniki,

tožeči stranki,

proti

Svetu Evropske unije, ki so ga najprej zastopali J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem in G. Wolfom, odvetnikoma, nato J.-P. Hix in B. Driessen, zastopnika, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom,

* Jezik postopka: angleščina.

in

Evropski komisiji, ki jo zastopata H. van Vliet in K. Talabér-Ritz, zastopnika,

toženi stranki,

ob intervenciji

Euroalliages s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopajo J. Bourgeois, Y. van Gerven in N. McNelis, odvetniki,

intervenient,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1420/2007 z dne 4. decembra 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz silicij-mangana s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana ter o zaključku postopka glede uvoza silicij-mangana s poreklom iz Ukrajine (UL L 317, str. 5) v delu, v katerem se nanaša na uvoz silicij-mangana, ki ga proizvaja družba Transnational Company „Kazchrome“ AO, in odškodninskega zahtevka

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi O. Czúcz (poročevalec), predsednik, I. Labucka, sodnica, in D. Gratsias, sodnik,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. maja 2011

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Združenje Euroalliances je 24. julija 2006 pri Komisiji Evropskih skupnosti vložilo pritožbo zoper uvoz silicij-mangana (v nadaljevanju: SiMn) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Kazahstana in Ukrajine.
- 2 Komisija je 6. septembra 2006 objavila obvestilo o začetku protidampinškega postopka v zvezi z uvozom [SiMn] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, Kazahstana in Ukrajine (UL C 214, str. 14).
- 3 Tožeči stranki, družba Transnational Company „Kazchrome“ AO (v nadaljevanju: Kazchrome) – družba kazahstanskega prava, ki proizvaja fero-siliko-mangan – in družba ENRC Marketing AG (v nadaljevanju: ENRC) – družba švicarskega prava, katere dejavnost je trženje in prodaja tega proizvoda – obe del skupine, ki jo nadzira družba Eurasian Natural Resources Corporation plc – sta v dopisu z dne 14. septembra 2006

ugovarjali začetku preiskave zlasti zato, ker sta menili, da pritožba ne vsebuje zadostnih dokazov o obstoju dampinga glede SiMn s poreklom iz Kazahstana in resne škode za industrijo Skupnosti.

- 4 Komisija je 25. julija 2007 tožečima strankama posredovala svoje začasne ugotovitve. Zainteresiranim strankam je bil za predložitev pripomb glede tega dokumenta postavljen rok, ki se je iztekel 8. avgusta 2007. Tožeči stranki sta predložili svoja stališča 14. avgusta 2007.
- 5 Komisija je 5. oktobra 2007 izdala dokument o končnem razkritju. Zainteresiranim strankam je bil za predložitev pripomb glede tega dokumenta določen rok, ki se je iztekel 15. oktobra 2007. Tožeči stranki sta predložili pripombe 15. oktobra 2007.
- 6 Komisija je z dopisom z dne 31. oktobra 2007 tožečima strankama poslala popravljen dokument o končnem razkritju. Tožečima strankama in drugim zainteresiranim strankam je bil postavljen rok za predložitev stališč, ki se je iztekel 12. novembra 2007 ob 12. uri. Tožeči stranki sta predložili stališča 7. novembra 2007. Tožeči stranki sta 12. novembra 2007 predložili dopolnjena stališča k popravljenemu dokumentu o končnem razkritju.
- 7 Svet Evropske unije je 4. decembra 2007 sprejel Uredbo (ES) št. 1420/2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz [SiMn] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana ter o zaključku postopka glede uvoza [SiMn] s poreklom iz Ukrajine (UL L 317, str. 5; v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

8 Člen 1(1) izpodbijane uredbe določa:

„Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz [SiMn] (vključno s fero-siliko-manganom), uvrščenega pod oznaki KN 7202 30 00 in ex 8111 00 11 (oznaka TARIC 8111 00 11 10) in s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana.“

9 V skladu s členom 1(2) izpodbijane uredbe je stopnja protidampinške dajatve, veljavne za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve, 6,5 % za uvožene proizvode s poreklom iz Kazahstana.

10 S Sklepom Komisije z dne 4. decembra 2007 o opustitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z [izpodbijano uredbo] na uvoz [SiMn] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana (2007/789/ES) (UL L 317, str. 79) je bila protidampinška dajatev opuščena za obdobje devetih mesecev.

11 Komisija je z dopisom z dne 5. decembra 2007 odgovorila na stališča tožečih strank, ki so ji bila predložena 7. in 12. novembra 2007.

12 Opustitev protidampinške dajatve, ki izhaja iz Sklepa 2007/789, je bila podaljšana do 6. septembra 2009 z Uredbo Sveta (ES) št. 865/2008 z dne 27. avgusta 2008 o razširitvi opustitve dokončne protidampinške dajatve, uvedene z [izpodbijano uredbo] na uvoz [SiMn] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana (UL L 237, str. 1).

Postopek in predlogi strank

- 13 Tožeči stranki sta 29. februarja 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo.
- 14 Združenje Euroalliages je z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 23. junija 2008, v tem postopku predlagala intervencijo v podporo predlogom Sveta in Komisije.
- 15 Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 19. januarja 2009 to intervencijo dovolil v delu, ki se nanaša na predlog za razglasitev ničnosti, in zavrnil v delu, ki se nanaša na odškodninski zahtevek.
- 16 Ta zadeva je bila nato zaradi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča in razporeditve sodnika poročevalca v tretji senat dodeljena temu senatu.
- 17 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (tretji senat) odločilo, da začne ustni postopek. Stranke so na obravnavi 18. maja 2011 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 18 Tožeči stranki Splošnemu sodišču v bistvu predlagata, naj:
- izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem uvaja protidampinško dajatev na uvoz SiMn, ki ga proizvajata in/ali prodajata tožeči stranki;

- Svetu in Komisiji naloži solidarno plačilo odškodnine in obresti za škodo, ki je posledica zlasti začetka preiskave in sprejetja izpodbijane uredbe;
- Svetu in Komisiji naloži plačilo stroškov.

¹⁹ Svet je Splošnemu sodišču v bistvu predlagal, naj:

- tožbo zavrne;
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

²⁰ Komisija je Splošnemu sodišču v bistvu predlagala, naj:

- predlog za razglasitev ničnosti in odškodninski zahtevek zavrže kot nedopustna;
- podredno, predlog za razglasitev ničnosti in odškodninski zahtevek zavrne kot neutemeljena;
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

21 Združenje Euroalliances je Splošnemu sodišču v bistvu predlagalo, naj:

- zavrne predlog za razglasitev ničnosti;
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

22 Tožeči stranki sta na obravnavi v okviru odgovora na vprašanja Splošnega sodišča navedli, da se njun predlog za razglasitev ničnosti nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe zgolj v delu, ki se nanaša na uvoz SiMn, ki ga proizvaja družba Kazchrome, in da je odškodninski zahtevek vložen le zoper Svet.

23 Tožeči stranki sta prav tako v okviru odgovora na vprašanje Splošnega sodišča pojasnili, da se predlog za zaupno obravnavanje v zvezi z združenjem Euroalliances v delu, ki se nanaša na odškodninski zahtevek, nanaša na dejansko stanje, ki je relevantno za ta predlog, in ne na pravno argumentacijo.

Pravo

Predlog za razglasitev ničnosti

24 Komisija izpodbija dopustnost ničnostne tožbe v delu, ki se nanaša nanjo, ker je izpodbijano uredbo sprejel Svet.

- 25 Tožeči stranki v zvezi s tem nista ničesar navedli.
- 26 Ugotoviti je treba, da je predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe nedopusten v delu, v katerem se nanaša na Komisijo, ker je navedeno uredbo sprejel zgolj Svet. V skladu z ustaljeno sodno prakso je namreč vloga Komisije v protidampinških postopkih vključena v postopkovni okvir odločanja Sveta. Njena naloga je vodenje preiskav, na podlagi katerih odloči o končanju postopka ali njegovem nadaljevanju ob sprejetju začasnih ukrepov in ob predlogu Svetu, naj sprejme dokončne ukrepe, kot je izpodbijana uredba. Vendar je za odločanje pristojen Svet, ki lahko ne sprejme nobene odločitve, če se s Komisijo ne strinja, lahko pa sprejme odločitev na podlagi predlogov Komisije (glej sklep Sodišča z dne 11. novembra 1987 v zadevi Nashua in drugi proti Svetu in Komisiji, 150/87, Recueil, str. 4421, točki 6 in 7 ter navedena sodna praksa).
- 27 Tožeči stranki v podporo tožbi navajata dvanajst tožbenih razlogov ali skupin tožbenih razlogov.
- 28 Najprej je treba obravnavati četrto skupino tožbenih razlogov, ki se nanaša na primerjavo normalne vrednosti in izvozne cene, in peto skupino tožbenih razlogov, ki se nanaša na izračun nelojalnega nižanja cen.

Četrta skupina tožbenih razlogov, ki se nanaša na primerjavo izvozne cene in normalne vrednosti

- 29 Tožeči stranki trdita zlasti, da Svet ni izpolnil svoje obveznosti obrazložitve in da je kršil člen 2(10)(i) (po spremembi postal člen 2(10)(i) Uredbe št. 1225/2009) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz

držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena (v nadaljevanju: temeljna uredba) (nadomestila jo je Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, popravek v UL 2010, L 7, str. 22)), s tem, da je navzdol prilagodil izvozno ceno družbe Kazchrome na podlagi domnevnih provizij družbe ENRC, ker naj bi ta opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

30 Svet trdi, da je bila obrazložitev, navedena v izpodbijani uredbi, zadostna zlasti glede na dejansko stanje in dopisovanja med Komisijo in tožečima strankama med protidampinškim postopkom in da to dejansko stanje in dopisovanja ne kažejo na to, da je Svet storil očitno napako pri presoji s tem, da je opravil izpodbijano prilagoditev, in torej kršil člen 2(10)(i) temeljne uredbe.

31 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso obrazložitev, ki se zahteva v členu 253 ES, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati utemeljitev institucije, ki je akt sprejela, tako da se lahko zainteresirane osebe seznani z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino pravnega akta, vrsto navedenih razlogov in interes, ki ga imajo lahko naslovniki ali druge osebe, ki jih ukrep neposredno in posamično zadeva, da prejmejo pojasnila. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih elementov, ker je treba vprašanje, ali je obrazložitev posameznega akta v skladu z zahtevami iz navedenega člena 253 ES, presojati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo Sodišča z dne 30. septembra 2003 v zadevi Eurocoton in drugi proti Svetu, C-76/01 P, Recueil, str. I-10091, točka 88 in navedena sodna praksa).

32 Člen 2(10) temeljne uredbe določa:

„Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. [...]

Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

[...]

i) Provizije

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo.

Izraz ‚provizije‘ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

[...]“

- 33 V obravnavanem primeru je iz uvodne izjave 67 izpodbijane uredbe razvidno, da je družba Kazchrome izvažala zadevni proizvod v Skupnost prek družbe ENRC, povezane trgovinske družbe s sedežem v tretji državi, zaradi česar je bila izvozna cena določena na podlagi cene pri nadaljnji prodaji, ki jo je prva neodvisna stranka v Skupnosti plačala družbi ENRC.
- 34 Svet je v uvodnih izjavah od 73 do 75 izpodbijane uredbe ugotovil, da je treba za zagotovitev pravične primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo prilagoditi izvozno ceno, kot je določena v uvodni izjavi 67, zlasti na podlagi provizij. V zvezi s tem je navedel, da je družba ENRC pri prodaji proizvoda družbe Kazchroma v Skupnost opravljala podobne dejavnosti kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije, in da z družbo Kazchrom ni sodelovala pri njeni domači prodaji.
- 35 Svet je na obravnavi v okviru odgovora na vprašanje Splošnega sodišča potrdil, da je bil, kot se zdi, da izhaja iz besedila uvodne izjave 74 izpodbijane uredbe, namen sklicevanja na dejstvo, da družba ENRC z družbo Kazchrom ni sodelovala pri njeni domači prodaji, zgolj navesti razlog, na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da je obstajala razlika med domačo prodajo in prodajo za izvoz, ki je upravičevala prilagoditev, ne pa opredelitve razmerja med tožečima strankama kot razmerja, podobnega tistemu med komitentom in komisionarjem, in s tem utemeljitev obstoja „provizije“, vključene v izvozni ceni. Ta element naj bi se torej nanašal na to, kako dejavnik, na podlagi katerega se opravi prilagoditev, vpliva na primerljivosti cen, in ne na njegov obstoj.
- 36 Poudariti je torej treba, da ugotovitev iz izpodbijane uredbe, da je družba ENRC imela funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, temelji na dveh elementih, omenjenih v uvodni izjavi 74 izpodbijane uredbe: na dejstvu, da sta tožeči stranki ločeni pravni osebi, in na dejstvu, da naj bi delovali na podlagi razmerja kupec/prodajalec.

- 37 Poleg tega iz izpodbijane uredbe in pojasnil, ki jih je Svet predložil Splošnemu sodišču, izhaja, da je Svet zato navedel, da sta bili tožeči stranki v poslovnem razmerju, vzpostavljenem v običajnih pogojih konkurence, in da v teh okoliščinah ni bilo mogoče šteti, da družba ENRC deluje kot notranji prodajni oddelek.
- 38 Vendar je treba ugotoviti, da zgolj na podlagi teh dveh elementov besedilo izpodbijane uredbe ne omogoča dejanskih in pravnih ugotovitev, ki utemeljujejo sklep Sveta.
- 39 Čeprav je namreč očitno, da sta tožeči stranki ločeni pravni osebi in da družba ENRC torej ni notranji prodajni oddelek, ta ugotovitev ne zadošča za sklep, da funkcije družbe ENRC niso bile funkcije notranjega prodajnega oddelka, pač pa funkcije zastopnika, ki dela na podlagi provizije.
- 40 Na podlagi preproste trditve, da sta tožeči stranki „delovali na podlagi razmerja kupec/prodajalec“, ni mogoče razumeti, zakaj je Svet kljub dokazom, ki sta jih predložili tožeči stranki, ugotovil, da je bilo poslovno razmerje med njima vzpostavljeno v običajnih pogojih konkurence in da zato funkcije družbe ENRC niso bile funkcije notranjega prodajnega oddelka, pač pa funkcije zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Poudariti je namreč treba, da sta tožeči stranki med celotno preiskavo navajali dokaze, da družba ENRC ni delovala kot povezani prodajalec, ampak kot notranji prodajni oddelek proizvodov tovarn družbe Kazchrome.
- 41 Poleg tega, čeprav je gotovo, da Svet pravilno trdi, da je treba vprašanje, ali obrazložitev izpodbijane uredbe izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES, preučiti ne le glede na besedilo tega člena (glej točko 31 zgoraj), ampak tudi glede dopisovanja med Komisijo

in tožečima strankama med protidampinškim postopkom, na podlagi tega ni mogoče ugotoviti, da je bila v obravnavanem primeru obveznost obrazložitve upoštevana.

- 42 Poudariti je namreč treba, da Svet niti v pisnih vlogah niti na obravnavi ni predložil pojasnil glede listin iz spisa, v katerih so upoštevana dopisovanja. Poleg tega dodatna pojasnila glede tega, zakaj je Komisija predlagala Svetu, naj ugotovi, da sta bili tožeči stranki v razmerju kupec/prodajalec, niso navedena niti v dokumentu o končnem razkritju z dne 5. oktobra 2007 (uvodna izjava 72) niti v popravljenem dokumentu o končnem razkritju z dne 31. oktobra 2007 (uvodna izjava 74). Ta dokumenta sta namreč v izpodbijani uredbi navedena enako in ne vsebujeta dodatnih pojasnil. Dodatnih informacij ni niti v dokumentih, ki se izrecno nanašajo na tožeči stranki in ki so bili poslani sočasno z zgoraj omenjenima dokumentoma ali pozneje, kot je dopis Komisije z dne 5. decembra 2007, poslan kot odgovor na odziv tožečih strank na popravljen dokument o končnem razkritju.
- 43 Ugotoviti je torej treba, da je presoja Sveta, da je družba ENRC pri prodaji proizvoda družbe Kazchrome v Skupnost imela funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, pomanjkljivo obrazložena.
- 44 Preostale trditve, ki jih je med postopkom navajal Svet, ne morejo spremeniti te ugotovitve.
- 45 Svet trdi, da utemeljenost njegove presoje izhaja iz domnevno visoke stopnje obličnosti prodajne pogodbe, ki zavezuje tožeči stranki [*zaupno*]¹, in iz nekaterih elementov, ki sta jih tožeči stranki predložili v svoji tožbi, da bi dokazali, da družba ENRC ni delovala kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije. Tako trdi, da funkcij družbe ENRC

1 – Prikriti zaupni podatki.

ni bilo mogoče šteti za dodatne funkcije tistim, ki jih je opravljala družba Kazchrome [zaupno], in da struktura skupine, ki sta ji pripadali tožeči stranki, potrjuje, da obstoječe razmerje med njima ni bilo mogoče šteti za enakovredno razmerju med naročiteljem in zastopnikom, ki posluje na podlagi provizije. Svet meni, da je bila izrazita obličnost pogodbe, ki opredeljuje razmerje med tožečimi strankami, očitna in da tega ni bilo treba izrecno omenjati.

⁴⁶ Vendar tudi, če bi bilo sprejeto, da je bila domnevno visoka stopnja obličnosti pogodbe očitna, je treba poudariti, da sta tožeči stranki med protidampinškim postopkom predložili vrsto dokazov glede razmerja med njima in glede funkcij družbe ENRC, za katere menita, da dokazujejo, da je imela zadnjenavedena funkcije notranjega prodajnega oddelka proizvajalca. Ugotoviti je treba, da ob branju izpodbijane uredbe in dokumentov iz spisa tožeči stranki in Splošno sodišče ne morejo razumeti, da je presoja, v skladu s katero sta tožeči stranki bili v razmerju kupec/prodajalec, vzpostavljenem v običajnih pogojih konkurence, temeljila na domnevni obličnosti pogodbe, ki ju zavezuje, niti *a fortiori*, zakaj je ta obličnost sama po sebi upravičevala izpodbijano presojo, kljub drugim predloženim okoliščinam. Ugotoviti je torej treba zlasti to, da tožeči stranki v repliki na sklicevanje Sveta na pogodbo v odgovoru na tožbo trdita, da je ta morebitna obličnost posledica oblikovnih zahtev, ki niso povezane z naravo njunega razmerja.

⁴⁷ V teh okoliščinah je treba sklicevanje Sveta na obličnost pogodbe, ki zavezuje tožeči stranki, šteti za novo obrazložitev, predloženo v fazi tožbe, ki ne more odpraviti zgoraj ugotovljene pomanjkljivosti obrazložitve.

- 48 Enako velja glede sklicevanja Sveta na druge elemente, ki jih v tožbi navajata tožeči stranki in za katere Svet meni, da potrjujejo utemeljenost njegove presoje (glej točko 45 zgoraj), ki pa niso bili omenjeni niti v izpodbijani uredbi niti v spisih Komisije med upravnim postopkom. Svet ne navaja niti nobenega elementa, ki bi omogočal ugotovitev, da bi tožeči stranki nujno morali razumeti, da so to tisti elementi, ki so Svet vodili k sprejetju njegovega stališča.
- 49 Zato je treba sprejeti očitek pomanjkljive obrazložitve, ki ga navajata tožeči stranki v okviru četrte skupine tožbenih razlogov.

Peta skupina tožbenih razlogov, ki se nanaša na izračun nelojalnega nižanja cen

- 50 V izpodbijani uredbi je glede proizvoda s poreklom iz Kazahstana ugotovljeno, da je obstajalo skupno nelojalno znižanje za 4,5 % na podlagi ponderiranega povprečja, kar pomeni, da so bile cene, po katerih je bil proizvod prodan, za 4,5 % nižje od cen industrije Skupnosti (uvodna izjava 104).
- 51 V izpodbijani uredbi je ugotovljeno, da je bila stopnja nelojalnega znižanja izračunana za vse države na podlagi primerjave cene „franko tovarna“ industrije Skupnosti s cenami uvoženega blaga ob vstopu na fizično ozemlje Skupnosti, ustrezno prilagojenimi za stroške raztovarjanja in carinjenja (uvodna izjava 105).

- 52 Nekateri proizvodi tožečih strank so bili dostavljeni s kazahstanskim vlakom v pristanišče Klaipėda (Litva) ali Kaliningrad (Rusija) in so prečkali litovsko mejo po carinskem postopku „zunanjega tranzita“, preden so bili natovorjeni in prepeljani prek mednarodnih voda do namembnega pristanišča, ki je bilo običajno Rotterdam (Nizozemska). Zato so bile v skladu z metodologijo, omenjeno v točki 51 zgoraj, cene teh proizvodov tožečih strank za primerjavo s cenami industrije Skupnosti izračunane tako, da so bili od izvozne cene „z vsemi stroški, vključno z raztovarjanjem“ odšteti stroški transporta med točko meje med Belorusijo in Litvo, prek katere so proizvodi vstopili v Litvo, in namembnim pristaniščem.
- 53 Tožeči stranki trdita, da je Svet s tem, da je stopnjo nelojalnega nižanja cen izračunal na podlagi cen njunih proizvodov ob njihovem prvem vstopu na ozemlje Skupnosti, čeprav so bili carinjeni drugje, kršil člen 3(2) temeljne uredbe (postal člen 3(2) Uredbe št. 1225/2009) in storil očitno napako pri presoji. Opozarjata, da člen 3(2) temeljne uredbe zahteva objektivno preverjanje učinka uvoza na ceno na trgu Skupnosti, in trdita, da je Svet kršil to določbo, ker je bila izvedena prilagoditev očitno nepravilna in diskriminatorna.
- 54 Svet trdi, da temeljna uredba ne navaja podrobno, kako je treba izvesti analizo nelojalnega nižanja cen, in da ima zato v zvezi s tem široko diskrecijsko pravico. Meni, da metoda izračuna uvozne cene za namen izračuna nelojalnega nižanja cen ni očitno nepravilna in diskriminatorna in je zato v skladu s členom 3(2) temeljne uredbe.
- 55 Ugotoviti je treba, da iz trditev strank izhaja, da je najnatančnejši način za izračun nelojalnega nižanja cen primerjava cen uvoženih proizvodov in cen proizvodov industrije Skupnosti vključno z vsemi stroški za transport do obratov kupcev. Ker ta pristop ni uporabljen zaradi velikega števila izračunov, ki bi jih bilo treba opraviti, se

stranke strinjajo, da je pravično primerjavo mogoče izvesti s primerjavo cen „franko tovarna“ brez stroškov transporta proizvodov industrije Skupnosti s cenami uvoženih proizvodov, ki vključujejo del navedenih stroškov, da bi se upoštevalo dejstvo, da uvoz ni konkurenca proizvodom Skupnosti po ceni „franko tovarna“ in da je treba proizvode transportirati po daljših razdaljah, da bi prišli do obratov kupcev v Skupnosti.

- 56 Vendar se stranke ne strinjajo glede vprašanja, ali je referenčna točka, od katere navedenih stroškov transporta uvoženih proizvodov ni treba vključiti v ceno uvoza, da bi se zagotovila pravična primerjava s proizvodi industrije Skupnosti, točka carinjenja, kot trdita tožeči stranki, ali kraj, v katerem uvoženi proizvodi prvič vstopijo na ozemlje Skupnosti, kot trdi Svet.
- 57 Vendar je treba ugotoviti, da glede obravnavane zadeve ni treba zavzeti stališča v zvezi z referenčno točko, ki naj bi bila na splošno najprimernejša, in zadostuje preizkusiti, ali je bila v okoliščinah obravnavanega primera izbira Sveta očitno neprimerna.
- 58 Najprej je treba poudariti, da člen 1(1) temeljne uredbe (postal člen 1(1) Uredbe št. 1225/2009) določa, da se „[p]rotidampinška dajatev [...] lahko uporablja za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitve v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.“ Ta določba, ki je del člena 1 z naslovom „Načela“, vsebuje bistveno pravilo za naložitev protidampinških dajatev, v skladu s katerim ne zadošča, da je uvoženo blago predmet dampinga, ampak mora poleg tega njegova sprostitve v prosti promet povzročiti škodo. Prav za določanje obstoja škode je v členu 3(2) in (3) temeljne uredbe (postal člen 3(2) in (3) Uredbe št. 1225/2009) določeno, da je treba objektivno preveriti

učinek uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke in da je za ta namen treba preizkusiti, ali je prišlo do znatno nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma ali tak uvoz kako drugače pomembno pritiska na cene ali pomembno preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo.

- ⁵⁹ Iz tega izhaja, da je treba vprašanje, ali je Svet storil očitno napako pri presoji s tem, da je določil referenčno točko, v skladu s katero je treba v obravnavanem primeru izračunati cene proizvodov tožečih strank, ki jih je treba primerjati s cenami industrije Skupnosti, obravnavati zlasti glede na možnost nastanka škode, ki je posledica dampinškega uvoza. Svet poleg tega sam priznava, da je obstajalo razmerje med nelojalnim znižanjem cen in vzročno zvezo, ko trdi, da je „izračun nelojalnega nižanja cen posebej pomemben v okviru obravnave cene uvoza za presajo vzročne zveze med dampinškim uvozom in povzročeno škodo“ in da se ta skupina tožbenih razlogov „nanaša na tehnični vidik, ki je upošteven za ugotavljanje škode in vzročne zveze“.

- ⁶⁰ Tožeči stranki trdita, da bi morale biti uvozne cene izračunane na podlagi izvoznih cen „z vsemi stroški, vključno z raztovarjanjem“, torej v pristanišču carinjenja, ne pa v točki vstopa na fizično ozemlje Skupnosti. Trdita zlasti, da je izbira zadnjenavedene točke nepravilna, ker pomeni, da je vprašanje, ali blago, za katero kupec plača enako ceno in ki mu je dostavljeno na isti kraj, povzroča škodo industriji Skupnosti, odvisno od tega, ali transportna pot blaga do pristanišča carinjenja vključuje prvi vstop na ozemlje Skupnosti, ne glede na to, ali za to pristanišče velja carinski postopek „zunanjega tranzita“ in se ne nanaša na uvoz blaga.

- 61 Svet odgovarja, da uvoženi proizvodi prispejo na trg Skupnosti, ko prvič vstopijo na ozemlje Skupnosti, proizvodi industrije Skupnosti pa, ko zapustijo tovarno, in da je torej na teh dveh krajih mogoče šteti, da sta proizvoda med seboj v neposredni konkurenci, kar torej omogoča pravično primerjavo.
- 62 Ugotoviti je treba, da, kot trdita tožeči stranki, cene, ki jih je uporabil Svet, ne izražajo cen, izpogajanih s kupci v Skupnosti, torej na splošno cen cíf (stroški, zavarovanja in prevoznina) v pristanišču carinjenja, in pomenijo le vrednost, ki jo je določil Svet. Čeprav vsak protidampinški postopek vsebuje zapleteno računanje in pogosto upoštevanje konstruiranih vrednosti, kupci pri odločanju, ali bodo izdelek kupili od industrije Skupnosti ali od tožečih strank, niso mogli upoštevati vrednosti, ki jo je uporabil Svet zaradi obravnavanja nelojalnega nižanja in ki je bila izračunana med preiskavo na podlagi informacij, ki sta jih predložili tožeči stranki. Te vrednosti navedeni kupci niso mogli niti oceniti, ker ni elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da so kupci poznali natančno transportno pot blaga, preden je to prispelo do točke carinjenja, in so zato vedeli, da so proizvodi v delu transportne poti že prešli ozemlje Skupnosti. Svet je tako v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča na obravnavi priznal, da ni vedel, ali so kupci poznali transportno pot blaga, da pa jih ta pot v nobenem primeru ni zanimala in da je zanje pomembna le končna cena proizvoda ob vstopu v njihovo tovarno.
- 63 Iz tega izhaja, da so na odločitev kupcev, da kupijo proizvode tožečih strank, ne pa proizvodov industrije Skupnosti, lahko vplivale cene, izpogajane med tožečima strankama in kupci, ne pa cene vmesne faze transporta, tudi če je ta na ozemlju Skupnosti. Tudi če namreč kupce zanima končna cena proizvoda ob vstopu v njihovo tovarno, kot trdi Svet, to ne pomeni, kot sta poudarili tožeči stranki v odgovoru na vprašanje Splošnega sodišča med obravnavo, da so kupci seznanjeni s stroški transporta od

pristanišča carinjena do tovarn in da torej lahko preprosto izračunajo končno ceno na podlagi izpogajane cene cif v pristanišču carinjenja.

⁶⁴ Kot sta potrdili tožeči stranki, iz tega izhaja tudi, da so vsi proizvodi, ki sta jih tožeči stranki ali proizvajalci iz drugih držav izvoznici prodali kupcem iz Skupnosti, povzročili enako škodo, ne glede na transportno pot, če so bili prodani kupcem na istem mestu in po enaki ali zelo podobni ceni.

⁶⁵ Poleg tega je treba poudariti, da je Svet ugotovil, da so bili v primeru blaga tožečih strank ali drugih izvoznikov, ki je vstopilo na ozemlje Skupnosti v pristanišču carinjenja, transportni stroški med pristanišči in obrati kupca enaki stroškom transporta med tovarno proizvajalca iz Skupnosti in temi istimi obrati. Vendar pa Svet ni dokazal, da je bilo treba dodatno odšteti velik del stroškov, ki so nastali pred pristankom v pristanišču carinjenja, za zagotovitev pravične primerjave, ki zahteva, da se v cene uvoza ne vključijo stroški, ki niso vključeni v ceno industrije Skupnosti in ki so nastali, ko je blago v zunanjem tranzitu prečkalo nekaj sto kilometrov ozemlja Litve, preden je bilo natovorjeno in prepeljano v mednarodne vode.

⁶⁶ To ugotovitev je mogoče ponazoriti s primerom, ki ga Svet navaja v dupliki. Svet se namreč sprašuje, zakaj cen dela blaga tožečih strank ni treba izračunati ob upoštevanju prečkanja meje med Litvo in Belorusijo, medtem ko je treba proizvode poljskih proizvajalcev prav tako odposlati iz njihovih tovarn na Poljskem. Vendar glede na to, da se je štel, da so bili stroški transporta od tovarne na Poljskem enaki stroškom transporta iz pristanišča Rotterdam za uvoz proizvodov, ki so prišli direktno in so bili

carinjeni na navedeni točki, ni nikjer dokazano, da je bilo v obravnavanem primeru odštetje stroškov uvoza, povezanih s transportom od meje med Litvo in Belorusijo do pristanišča Rotterdam, nujno za zagotovitev pravične primerjave med ceno blaga tožečih stranki in blaga poljskega proizvajalca.

- ⁶⁷ V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je Svet v obravnavanem primeru storil očitno napako pri presoji s tem, da je menil, da objektivna primerjava med cenami uvoženih proizvodov in cenami proizvodov industrije Skupnosti v obravnavanem primeru zahteva, da je referenčna točka za določitev cene uvoženih proizvodov tožečih strank, ki so bili odposlani v pristanišči Klaipėda in Kaliningrad, meja med Belorusijo in Litvo.
- ⁶⁸ Nazadnje, glede trditve Sveta, v skladu s katero bi ugotovitev, da je bila referenčna točka za določitev cene uvoza pristanišče carinjenja, izkrivljala sistem, saj bi izvoznike spodbujala, da bi se s kupci dogovorili o carinjenju v kraju, ki je najbližji tovarnam kupcev, je treba spomniti, da se ugotovitev, ki je rezultat zgoraj navedene obravnave, nanaša le na obravnavano zadevo in da morata Komisija in Svet v okviru diskrecijske pravice v vsakem posameznem primeru upoštevati vse upoštevne elemente, vključno z indici, ki omogočajo ugotovitev, da je, drugače kot v obravnavanem primeru, namen izbire načina transporta in kraja carinjenja izkriviti primerjavo cen uvoženih proizvodov in proizvodov Skupnosti.
- ⁶⁹ Sprejeti je torej treba očitek glede očitne napake pri presoji, ki sta ga tožeči stranki uveljavljali v okviru pete skupine tožbenih razlogov.

- 70 Ugotoviti je treba, da če ne bi bila izvedena prilagoditev izvozne cene družbe Kazchrome, kot je navedena v uvodni izjavi 67 izpodbijane uredbe, proizvodi tožečih strank ne bi bili šteti za dampinške proizvode ali pa bi bila vsaj stopnja dampinga manjša od tiste, izračunane v izpodbijani uredbi, ki se je uporabila za določitev protidampinške dajatve (uvodna izjava 170). Poleg tega iz spisa izhaja, da je bila posledica izračuna cen izvoznih proizvodov tožečih strank, namenjenih v Skupnost, ob njihovem prečkanju meje med Belorusijo in Litvo nelojalno nižanje cen v primerjavi s cenami industrije Skupnosti, na podlagi česar je mogoče sklepati, da je uvoz proizvodov tožečih strank industriji Skupnosti povzročil škodo (uvodna izjava 145 izpodbijane uredbe). Iz tega izhaja, da očitka, ki ju je sprejelo Splošno sodišče, vplivata na presojo, ki je podlaga za naložitev protidampinške dajatve na uvoz SiMn, ki ga proizvaja družba Kazchrome.
- 71 Glede na zgoraj navedeno je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem se nanaša na uvoz SiMn, ki ga proizvaja družba Kazchrome, ne da bi se bilo treba izreči o drugih tožbenih razlogih in argumentih tožečih strank.

Odškodninski zahtevek

- 72 S tem predlogom tožeči stranki želita doseči povrnitev treh vrst škode, ki temeljijo na izgubi dobička, stroških postopka in izgubi, ki je nastala v povezavi s tečajem delnice njune matične družbe 7. decembra 2007.
- 73 V skladu z ustaljeno sodno prakso je nepogodbena odgovornost Skupnosti za nezakonito ravnanje njenih organov podana ob izpolnitvi vseh pogojev, in sicer nezakonnosti

ravnanja, ki se očita institucijam, dejanskega obstoja škode ter vzročne zveze med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo (sodba Sodišča z dne 29. septembra 1982 v zadevi Oleifici Mediterranai proti EGS, 26/81, Recueil, str. 3057, točka 16, in sodba Splošnega sodišča z dne 16. julija 1998 v zadevi Bergaderm in Goupil proti Komisiji, T-199/96, Recueil, str. II-2805, točka 48). Tožbo je treba zavrniti, če eden od pogojev za nastanek nepogodbene odgovornosti Skupnosti ni izpolnjen, ne da bi bilo treba preučiti druga pogoja (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2002 v zadevi Förde-Reederei proti Svetu in Komisiji, T-170/00, Recueil, str. II-515, točka 37 in navedena sodna praksa).

74 V obravnavanem primeru je treba preizkus začeti s pogojem obstoja vzročne zveze med očitanimi nezakonnostmi in zatrjevano škodo.

75 Na prvem mestu, tožeči stranki glede vzročne zveze med izgubo dobička in zatrjevanimi nezakonnostmi trdita, da bi, če Komisija ne bi ravnala nezakonito s tem, da je začela postopek proti Kazahstanu, ga vodila in predlagala ukrepe, in če Svet ne bi nezakonito sprejel izpodbijane uredbe, ustvarili večje dobičke od tistih, ki so bili dejansko doseženi na trgu Skupnosti. V zvezi s tem trdita, da prodaja družbe ENRC v Skupnost od začetka protidampinškega postopka do vložitve tožbe kaže na precejšnje zmanjšanje njene skupne vrednosti [*zaupno*].

76 Ugotoviti je treba, da preprosto sklicevanje na zmanjšanje obsega prodaje ne zadoštuje za dokaz vzročne zveze, ki ga zahteva sodna praksa za nastanek nepogodbene odgovornosti Skupnosti. Ugotoviti je namreč treba, da iz spisa izhaja, da obseg uvoženega blaga in prodaje industrije Skupnosti močno nihata iz leta v leto. Čeprav tožeči stranki trdita, da razlika med obsegom prodaje leta 2006 in leta 2007 zadošča za dokaz vzročne zveze, pa iz trditev, ki sta jih navedli v okviru predloga za razglasitev ničnosti, zlasti iz tožbenega razloga, ki se nanaša na kumulacijo njunega uvoza proizvodov in

uvoza proizvodov Ljudske republike Kitajske, izhaja, da je bil njun izvoz v Skupnost leta 2004 [zaupno] manjši od izvoza leta 2007 [zaupno], čeprav v tem obdobju ni potekala nobena preiskava. Primerjava števil izvoza leta 2006 [zaupno] s številkami leta 2007 [zaupno] in števil izvoza leta 2002 in leta 2003 [zaupno] s številkami iz leta 2004 [zaupno] kaže, da močno znižanje uvoza proizvodov s poreklom iz Kazahstana ni zgolj posledica začetka protidampinškega postopka ali naložitve protidampinške dajatve.

- 77 Primerjava obsega prodaje drugih držav, navedena v izpodbijani uredbi, potrjuje spremenljivost navedenega obsega na zadevnem trgu v različnih letih. Tako je iz tabele, navedene v uvodni izjavi 137 izpodbijane uredbe, ki se nanaša na uvoz proizvodov s poreklom iz Južne Afrike v Skupnost, razvidno povišanje za 70 % leta 2003 (81.330 ton) v primerjavi z letom 2002 (47.808 ton), ki mu je sledilo znižanje za 27,76 % leta 2004 (58.753 ton) v primerjavi z letom 2003. Iz tabele, navedene v uvodni izjavi 138 izpodbijane uredbe, ki se nanaša na uvoz proizvodov v Skupnosti iz tretjih držav, ki niso Norveška, Indija, Južna Afrika ali države, na katere se nanaša preiskava, je razvidno povišanje za 28 % leta 2003 (108.539 ton) v primerjavi z letom 2002 (84.904 ton), ki mu je sledilo novo povišanje za 15,05 % leta 2004 (124.872 ton) v primerjavi z letom 2003, medtem ko primerjava števil v letih 2004 in 2005 (63.178 ton) kaže znižanje za 49,41 %.

- 78 Na drugem mestu, tožeči stranki glede vzročne zveze med stroški udeležbe v upravnem postopku in zatrjevanimi nezakonitostmi trdita, da če Komisija ne bi napačno vključila Kazahstana v preiskavo, tožeči stranki ne bi imeli teh stroškov, in če Komisija, potem ko je bil postopek začel, ne bi očitno in resno kršila svoje diskrecijske pravice in/ali zlorabila svojih pooblastil, na podlagi njunega sodelovanja in s tem povezanimi stroški ne bi prišlo do naložitve protidampinške dajatve.

- 79 Prvič, poudariti je treba, da so, kot trdi Svet, stroški udeležbe v upravnem postopku lahko nastali šele z začetkom preiskave in njenim potekom, ne pa s sprejetjem izpodbijane uredbe.
- 80 Drugič, spomniti je treba, da mora biti v skladu s sodno prakso škoda neposredna posledica zatrjevanе nezakonnosti, ne pa posledica izbire stranke glede načina ukrepanja zoper domnevno nezakonniti akt. Tako je bilo ugotovljeno, da preprosto dejstvo, da je nezakonito ravnanje nujen pogoj (*condicio sine qua non*) za nastanek škode v smislu, da ta ne bi nastala, če takega ravnanja ne bi bilo, ne zadošča za vzpostavitev vzročne zveze (glej v tem smislu sklep Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2007 v zadevi Atlantic Container Line in drugi proti Komisiji, T-113/04, neobjavljen v ZOdl., točke od 31 do 40).
- 81 Ne zahteva se, da se proizvajalci-izvozniki (ali katera koli druga zainteresirana stranka) udeležijo protidampinškega postopka (sklep Splošnega sodišča z dne 14. marca 1996 v zadevi Dysan Magnetics in Review Magnetics proti Komisiji, T-134/95, Recueil, str. II-181, točka 27), imajo pa možnost presoditi priložnost in interes za udeležbo ter intenzivnost udeležbe ter stroške v zvezi s tem. Poleg tega se lahko zlasti svobodno odločijo, da se postopka udeležijo po svojem osebju, ki ga prosijo, naj zbere upoštevne trditve, in da jih zastopa osebje njihove pravne službe ali pa uporabijo storitve odvetniške družbe.
- 82 Vsekakor, kot trdi Svet, ni mogoče šteti, da stroški dela osebja tožečih strank pomenijo neposredno zvezo s preiskavo, ker je treba plačo osebju izplačati neodvisno od obstoja zadevnega protidampinškega postopka. Tožeči stranki poleg tega niti ne uveljavljata,

da so bile osebe, ki so se udeležile postopka, zaposlene zaradi tega postopka ali pa da so bile odpuščene zaradi pomanjkanja dela, ki je bilo posledica preiskave.

⁸³ Glede plačila odvetnikov zadošča poudariti, da tožeči stranki te stroške uveljavljata, ne da bi vsaj skušali dokazati, da so bili nujno potrebni in da niso bili posledica njune izbire o načinu ukrepanja ob začetku preiskave.

⁸⁴ V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeči stranki nista dokazali obstoja vzročne zveze med zatrjevanimi nezakonitostmi in prvima dvema vrstama zatrjevane škode. Odškodninski zahtevek je zato treba zavrni v delu, ki se nanaša na domnevno škodo, ne da bi bilo treba obravnavati obstoj dovolj resnih kršitev ali dejanski obstoj zatrjevane škode.

⁸⁵ Na tretjem mestu, glede škode, ki jo pomenijo izgube, ki so nastale zaradi padca tečaja delnice matične družbe tožečih strank 7. decembra 2007, je treba ugotoviti, da tožeči stranki v okviru svojih argumentov glede vzročne zveze te škode nista nikjer omenili. Tožba mora na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, ter člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča vsebovati zlasti predmet postopka in kratek povzetek tožbenih razlogov. Ti podatki morajo biti dovolj jasni in natančni, da omogočijo toženi stranki pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da odloči o tožbi, glede na okoliščine primera, brez drugih podatkov (sklepa Splošnega sodišča z dne 28. aprila 1993 v zadevi De Hoe proti Komisiji, T-85/92, Recueil, str. II-523, točka 20, in z dne 21. maja 1999 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-154/98, Recueil, str. II-1703, točka 49, ter sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 1999 v zadevi Ismeri Europa proti Računskemu sodišču, T-277/97, Recueil, str. II-1825, točka 29). Zato je treba odškodninski zahtevek zavrni kot nedopusten v delu, v katerem se nanaša na zadnjo zatrjevano škodo.

86 Glede na navedeno je treba odškodninski zahtevek v celoti zavrniti.

Predlog za sprejetje ukrepov procesnega vodstva

87 Tožeči stranki sta zaprosili Splošno sodišče, naj pozove Svet in Komisijo, naj predložita niz dokumentov, ki se nanašajo na nekatere očitke, ki jih uveljavljata tožeči stranki, in odredi imenovanje neodvisnega ekonomskega izvedenca, zadolženega za izdelavo poročila o več vidikih spora.

88 Ob upoštevanju zgoraj navedenega ni treba niti zahtevati, naj se predložijo dokumenti, ki jih navajata tožeči stranki, niti imenovati neodvisnega ekonomskega izvedenca.

Stroški

89 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeči stranki nista uspeli v delu, v katerem je bila njuna tožba vložena proti Komisiji, se jima naloži plačilo njenih stroškov.

90 Poleg tega v skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če uspe samo deloma. V okoliščinah

obravnavanega primera je treba razsoditi, da tožeči stranki nosita polovico svojih stroškov, Svet pa drugo polovico njunih stroškov in svoje stroške.

- ⁹¹ V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu, ki ni intervenient, omenjen v prvem ali drugem pododstavku te določbe, naloži, naj nosi svoje stroške. V okoliščinah obravnavanega primera je treba razsoditi, da združenje Euroalliances nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 1420/2007 z dne 4. decembra 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz silicij-mangana s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Kazahstana ter o zaključku postopka glede uvoza silicij-mangana s poreklom iz Ukrajine se razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša na uvoz silicij-mangana, ki ga proizvaja družba Transnational Company „Kazchrome“ AO.**

- 2. V preostalem se tožba zavrne.**

- 3. Družbi Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing AG nosita polovico svojih stroškov in stroške Evropske komisije.**
- 4. Svet Evropske unije nosi polovico stroškov družb Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing ter svoje stroške.**
- 5. Združenje Euroalliances nosi svoje stroške.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 30. novembra 2011.

Podpisi